

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/75/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619205283
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6619205283.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcu: Správcovská a poradenská, k. s., so sídlom Horné záhrady 2, Banská Bystrica, IČO: 48 143 448, správca dlžníka P. A. O., v konkurze, nar. XX. XX. XXXX, bytom A. A. XXXX/XX, F., proti žalovanej: P. N. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., A. A. XXXX/XX, štátny občan SR, v konaní právne zast.: JUDr. Michal Krutek, advokát, Advokátska kancelária Krutek & Kuruczová, so sídlom Trnava, Ul. Hlavná 11, o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 17C/41/2019 - 90 zo dňa 26. 08. 2020 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Lučenec .č.k. 17C/41/2019 - 104 zo dňa 02. 10. 2020, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Lučenec č. k. 17C/41/2019 - 90 zo dňa 26. 08. 2020, v znení opravného uznesenia Okresného súdu Lučenec .č.k. 17C/41/2019 - 104 zo dňa 02. 10. 2020 **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o výške trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Lučenec (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo aj „okresný súd“) žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 6C/50/2018 odmietol (výrok I. uznesenia). Výrokom II. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o trovách konania.

2. V odôvodnení predmetného uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 19. 12. 2019 domáhal, aby súd povolil obnovu konania vo veci vedenej Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 6C/50/2018. Ako dôvod žalobca uviedol, že uznesením sp. zn. 3Odk/33/2018 zo dňa 11. 03. 2019 Okresný súd Banská Bystrica odvolal P. B. E. z funkcie správcu dlžníka P. A. O. v konkurze a ustanovil do funkcie ich (žalobcovu) správcovskú spoločnosť. Po prevzatí správcovského spisu po odvolanom správcovi žalobca zistil, že odvolaný správca v rozpore s ustanovením štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a to najmä v rozpore s ustanovením § 167i zákona o konkurze a reštrukturalizácii podal na Okresnom súde Lučenec návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov - dlžníka P. A. O. a P. N. O., rod. N. - pričom Okresný súd Lučenec uznesením č. k. 6C/50/2018 - 90 zo dňa 11. 02. 2019 vyhovel jeho návrhu a schválil zmier postupujúc nesprávne podľa ustanovení druhej časti zákona o konkurze. Predmetom tohto vyporiadania v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona o konkurze boli aj nehnuteľnosti, na ktoré mala v čase vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka zriadené záložné právo Slovenská sporiteľňa a. s., ktorá v konkurze prihlásila týmito nehnuteľnosťami zabezpečenú pohľadávku. Okresný súd Lučenec rozhodnutím o schválení zmiaru, zjavne v rozpore so zákonom zásadným spôsobom zasiahol do konkurzného konania, keďže konkurzu mal podliehať

všetok majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniklo vyhlásením konkurzu na majetok dlžníka. Keďže listom zo dňa 04. 04. 2018 Slovenská sporiteľňa a. s. ešte odvolanému správcovi oznámila, že pristupuje k výkonu zabezpečovacieho práva pohľadávky, ktorú si prihlásila do konkurzu, nehnuteľný majetok prestal podliehať konkurznej podstate. Nehnuteľný majetok zabezpečujúci pohľadávku záložného veriteľa totiž podliehal konkurzu a patril do konkurznej podstaty od prihlásenia zabezpečenej pohľadávky Sporiteľňou a. s. ako záložným veriteľom len do momentu doručenia oznámenia správcovi, že záložný veriteľ pristúpil k výkonu zabezpečovacieho práva. Výzvou zo dňa 17. 06. 2019 ich Okresný súd Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. 9Csp/56/2019 ako žalovaného v štvrtom rade vyzval na vyjadrenie sa k žalobe žalobkyne P. N. O., manželky dlžníka, ktorá sa žalobou domáhala určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby. Ďalej žalobca uviedol, že dlžník následný zánik záložného práva na jeho majetok správcovi zamĺčal a majetok do konkurznej podstaty nevydal. Záložný veriteľ zánik záložného práva na majetok dlžníka správcovi neoznámil. Zistením, že záložný veriteľ vykonal záložné právo len sčasti speňažením zálohu, pričom následne došlo k zániku záložného práva k bytu znamená, že byť by mal byť vydaný do konkurznej podstaty, navyše ako celok, pretože v čase vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka podľa štvrtej časti zákona o konkurze patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Za danej situácie je dôvodné, aby sa správca, nakoľko zistil, že nehnuteľný majetok pôvodne tvoriaci záloh v prospech záložného veriteľa domáhal obnovy konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v ktorom súd schválil zmier na návrh odvolaného správcu dlžníka nesprávne aplikujúc ustanovenia druhej časti zákona o konkurze v konkurznom konaní podľa štvrtej časti zákona o konkurze. Dôvody obnovy konania v zmysle ustanovenia § 397 písmeno a/, b/ CSP sú podrobne popísané v skutkovom stave. Nový správca po prevzatí správcovského spisu od odvolaného správcu a po poskytnutí súčinnosti dražobnou spoločnosťou, ktorá realizovala výkon záložného práva záložného veriteľa, zistil, že návrh bol podaný a súd rozhodol v rozpore s vyššie citovanými ustanoveniami zákona o konkurze. Všetky popísané skutočnosti a predpokladané dôkazy môžu prívodiť pre stranu - správcu, ktorý koná v mene dlžníka priaznivejšie rozhodnutie vo veci, t. j. prinavrátanie majetku dlžníka, ktorý patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov ku dňu vyhlásenia konkurzu na dlžníkov majetok do konkurznej podstaty. O skutočnosti, že nehnuteľnosti pôvodne tvoriace záloh neboli všetky speňažené v rámci výkonu záložného práva, sa záložca dozvedel z e-mailu dražobnej spoločnosti dňa 11. 10. 2019. Trojmesačná lehota na podanie žaloby na obnovu konania je zachovaná. Má za to, že je dôvodné, aby sa správca po tom, čo zistil, že nehnuteľný majetok pôvodne tvoriaci záloh v prospech záložného veriteľa, ktorý sa rozhodol vykonať záložné právo mimo konkurzu domáhal obnovy konania o vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v ktorom súd schválil zmier na návrh odvolaného správcu dlžníka, nesprávne aplikujúc ustanovenia druhej časti zákona o konkurze v konkurznom konaní podľa štvrtej časti zákona o konkurze.

3. Súd prvej inštancie v ďalšom obsahu odôvodnenia uznesenia citáciou poukázal na ust. § 397 a nasl., upravujúce konanie o povolení obnovy konania a uviedol, že predpokladom toho, aby súd pripustil obnovu konania vo veci, v ktorej už raz právoplatne rozhodol je splnenie všetkých zákonných procesných podmienok upravených v § 397 až 408 CSP. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatný rozsudok prvostupňového alebo odvolacieho súdu, pričom má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. V súdnej veci ako dôvod pre obnovu konania žalobca uviedol, že súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami zákona o konkurze a reštrukturalizácií, resp. ich nesprávne aplikoval v konaní. Súd prvej inštancie k dôvodom žaloby na obnovu konania vo veci sp. zn. 6C/50/2018 poznamenal, že podľa Civilného sporového poriadku sú dôvody na obnovu konania podľa § 397 písmeno a/ a b/ iba skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci alebo možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy, prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy, tak, ako to požaduje žalobca v predmetnom konaní, na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Súdu v rámci konania o obnove konania ani neprináleží hodnotiť vecnú správnosť rozhodnutia, obnovu ktorého strana navrhuje. Civilný sporový poriadok v ust. § 397 explicitne stanovuje dôvody podania žaloby, pre ktorý by súd mohol rozhodnúť o povolení obnovy konania. Súd prvej inštancie zdôraznil, že z iných dôvodov ako tie, ktoré sú vymedzené v § 397 CSP, je žaloba na obnovu konania neprípustná a uplatnenie iného dôvodu žaloby na obnovu konania má za následok odmietnutie takejto žaloby. Nakoľko žalobca v žalobe na obnovu konania neuviedol žiadny z dôvodov prípustnosti žaloby na obnovu konania taxatívne vypočítaných v

§ 397 CSP, súdu neostávalo iné ako žalobu žalobcu na obnovu konania ako nedôvodnú odmietnuť. Žalobcom tvrdené dôvody na obnovu konania súd vyhodnotil ako zjavne nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu na obnovu konania odmietol podľa § 413 ods. 1 písmeno e/ CSP. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca - Správcovská a poradenská, k. s. Súčasťou odvolania bol taktiež návrh na opravu chýb v písaní. Uviedol, že trvá na tom, že žaloba na obnovu je dôvodná a podrobne popísal a preukázal, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 397 písm. a/ CSP) a možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 397 písm. b/ CSP). Tak ako už uviedol žalobca v žalobe, ako novoustanovený správca po prevzatí správcovského spisu došiel k záveru, že majetok, ktorý bol predmetom vyporiadania v čase ustanovenia do funkcie žalobcu nepodliehal konkurznej podstate (záložný veriteľ oznámil výkon záložného práva mimo konkurzné konanie), a preto žalobca nebol oprávnený konať. Ďalej žalobca poukázal na znenie ust. § 167h ods. 1, § 167h ods. 3, § 167k ods. 1, 3 a § 167b ods. 1 zákona o konkurze (ďalej len „ZKR“). Uviedol, že keďže záložný veriteľ Slovenská sporiteľňa a. s. listom zo dňa 04. 04. 2018 ešte odvolanému správcovi oznámil, že pristupuje k výkonu zabezpečovacieho práva pohľadávky, ktorú si prihlásila do konkurzu (ust. § 167k ZKR), zaťažený nehnuteľný majetok, ktorý dlžník vlastnil ku dňu vyhlásenia konkurzu na jeho majetok a bol predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, prestal podliehať konkurznej podstate. Správca je v zmysle vyššie citovaného ust. § 167b ods. 1 ZKR oprávnený konať vo veciach týkajúcich sa majetku dlžníka len pokiaľ ide o majetok podliehajúci konkurzu. Od 04. 04. 2018 už správca nebol oprávnený konať ohľadom predmetných nehnuteľností, preto nebol oprávnený ani na podanie žaloby o obnovu konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ak by záložné právo veriteľa viaznuce na predmetnom nehnuteľnom majetku dlžníka zaniklo jeho výkonom, tento majetok by nepodliehal konkurzu a správca by naďalej nemal dôvod zaoberať sa nezákonným vyporiadanim bezpodielového spoluvlastníctva manželov F., pretože toto by nemalo žiaden vplyv na masu konkurznej podstaty. Až v konaní o neplatnosť dražby žalobca zistil, že pri výkone záložného práva nedošlo k speňaženiu celého zálohu a nadobudol podozrenie, že záložné právo zaniklo sčasti aj inak. Opakovane na poskytnutie súčinnosti vyzýval záložného veriteľa, ktorý však, hoc predtým komunikoval aj telefonicky a e-mailom, následne už na telefonické žiadosti nereflektoval a riadne súčinnosť poskytol dokonca až dňa 29. 05. 2020. Z listu záložného veriteľa, ktorý žalobca priložil ako prílohu uvedeného odvolania, je zjavné, že voči časti nehnuteľnostiam zaniklo záložné právo inak ako jeho výkonom, pričom uvedenú skutočnosť správcovi predtým neoznámil. Nie je pravdou, že by správca mal vedomosť o tom, že došlo k zániku záložného práva k časti nehnuteľností dlžníka inak ako jeho výkonom skôr. Dokonca ani v čase podania žaloby o obnovu konania nemal žalobca vedomosť o tom, ako zaniklo záložné právo k bytu. Ďalej žalobca uviedol, že podrobne súdu prvej inštancie popísal, ako počas konkurzu došlo k zmene skutkového stavu a štádia, kedy majetok zaťažený záložným právom v prospech banky, ktorý bol predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov X., podliehal - nepodliehal - mal by podliehať konkurznej podstate, a teda správca bol - nebol a je oprávnený ohľadom neho konať. S poukazom na uvedenú argumentáciu žalobca navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie Okresného súdu Lučenec, ktorým odmietol žalobu na povolenie obnovy konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Uznesením č. k. 17C/41/2019 - 104 zo dňa 02. 10. 2020 Okresný súd Lučenec opravil v záhlaví uznesenia č. k. 17C/41/2019 - 90 zo dňa 26. 08. 2020 označenie žalobcu uvedením správneho označenia žalobcu.

6. Odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie o odmietnutí žaloby na obnovu konania bolo doručené žalovanej cestou jej právneho zástupcu dňa 09. 10. 2020 s možnosťou k odvolaniu sa vyjadriť.

7. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu vyjadrila podaním doručeným Okresnému súdu Lučenec dňa 14. 10. 2020. Uviedla, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Zákon stanovuje na podanie návrhu na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie tohto návrhu je trojmesačná, jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť.

Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania je trojročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. V oboch prípadoch je procesná prípustnosť uvedeného mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne že sa nemohli vykonať dôkazy. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti, avšak v pôvodnom konaní nimi nenavrhol vykonať dokazovanie. Na základe uvedeného je preto dôvodný záver súdu prvej inštancie, ktorý konštatoval, že: „Nakoľko žalobca v žalobe na obnovu konania neuviedol žiadny z dôvodov prípustnosti žaloby na obnovu konania taxatívne uvedených v § 397 CSP, súdu neostávalo iné, ako žalobu žalobcu na obnovu konania ako nedôvodnú odmietnuť.“ Podľa názoru žalobcu je v tomto prípade daný aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/, avšak žalovaná uviedla, že nesprávne právne rozhodnutie vo veci, ale neznamená také rozhodnutie, ktoré nevyhovuje žalobcovi. Žalovaná je toho názoru, že súd prvej inštancie na daný prípad aplikoval správne ust. § 397 CSP, t. j. nakoľko žalobca v žalobe na obnovu konania neuviedol žiadny z dôvodov prípustnosti žaloby na obnovu konania uvedených v § 397 CSP, súd prvej inštancie nemal inú možnosť, ako žalobu na obnovu konania ako nedôvodnú odmietnuť. Zároveň opätovne zvýraznil, že keďže dôvodom obnovy konania je schválenie zmiernosti, tak subjektívna lehota podľa § 403 ods. 1 CSP uplynula najneskôr dňa 11. 05. 2019, keďže pôvodný správca XX. B. E. o dôvodoch obnovy konania nepochybne vedel už v okamihu schválenia predmetného zmiernosti. Z dôvodu, že predmetná žaloba bola podaná až dňa 17. 11. 2019, žalobca túto podal po uplynutí subjektívnej lehoty a predmetné omeškanie nie je možné žiadnym spôsobom konvalidovať. Žalobca tak tiež v časti II. žaloby len všeobecne poukázal na dôvody obnovy konania podľa § 397 písm. a/ a b/ CSP bez toho, aby bližšie uviedol, v čom podľa neho spočíva ich naplnenie. Žalovaná je toho názoru, že žalobca (okrem všeobecného popisu jednotlivých skutočností) bol povinný podrobne uviesť, v čom podľa jeho právneho názoru spočíva naplnenie jednotlivých dôvodov obnovy konania, pričom tak ale neurobil. Na základe uvedeného preto žalovaná navrhla, aby odvolací súd zamietol odvolanie žalobcu ako nedôvodné, potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu a aby priznal žalovanému voči žalobcovi právo na náhradu trov súdneho konania v rozsahu 100 %.

8. Vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobcu bolo doručené žalobcovi dňa 28. 10. 2020 s možnosťou k uvedenému sa v lehote 10 dní vyjadriť.

9. Dňa 09. 11. 2020 bolo Okresnému súdu Lučenec doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovanej k odvolaniu žalobcu. Žalobca uviedol, že ako správca dlžníka P. A. O., na majetok ktorého vyhlásil okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 18. 01. 2018 konkurz, zotrúva na svojej žalobe a odvolaní podanom voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Žalobca má za to, že tak odvolaný správca P. B. E., ako aj Okresný súd Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/50/2018, konali v rozpore so zákonom, keď odvolaný správca podal návrh a uznesením č. k. 6C/50/2018 - 90 zo dňa 11. 02. 2019 vyhovel jeho návrhu a schválil zmier v rozpore s ustanoveniami štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Včasnosť podania žaloby žalobca riadne odôvodnil podrobným popisom priebehu konkurzu a zistených skutočností. Iniciovanie tohto konania je snahou žalobcu o nápravu zjavne nezákonného stavu, ktorý svojím rozhodnutím v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/50/2018 Okresný súd Lučenec nastolil, a to v rovine civilnoprávnej, keďže poslednou možnosťou je už len iniciovanie disciplinárnych či trestných konaní.

10. Vyjadrenie žalobcu bolo doručené žalovanej prostredníctvom jej právneho zástupcu dňa 19. 11. 2020.

11. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Na základe podaného odvolania žalobcu tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní uznesenia súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a o žalobe na povolenie obnovy konania rozhodol vecne správne, preto odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

15. Nad rámec uvedeného odvolací súd uvádza, tak ako už uviedol v podstatnom obsahu súd prvej inštancie, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že ním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, a to z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať návrh (žalobu) na obnovu konania. Žaloba na obnovu konania musí obligatórne obsahovať všeobecné náležitosti podania v zmysle § 127 CSP a osobitné náležitosti stanovené zákonom pre žalobu na obnovu konania v ustanovení § 406 CSP. Pod osobitnými náležitosťami treba chápať predovšetkým preukázanie existencie objektívnych podmienok prípustnosti obnovy konania, ktorými sú: - existencia rozsudku (iného rozhodnutia), proti ktorému je návrh na obnovu konania prípustný, - rozsah, v akom sa právoplatné rozhodnutie napáda, pričom strana musí uviesť, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, keďže nie je vylúčené, aby obnova konania bola povolená len vo vzťahu k určitému výroku napadnutého rozhodnutia, - zachovanie lehoty, v rámci ktorej je možné návrh na obnovu konania podať, - existencia taxatívne stanoveného dôvodu obnovy konania podľa § 397, - dôkazy, ktorými sa má preukázať dôvodnosť žaloby, t. j. predovšetkým dôkazy smerujúce k tomu, že nové rozhodnutie vydané v obnovenom konaní bude pre stranu sporu priaznivejšie a petit, t. j. uvedenie čoho sa žalobca domáha. Žaloba na obnovu konania je osobitá tým, že má obsahovať dva petity: prvý petit znie na vydanie rozsudku, ktorým sa obnova konania povoľuje a po právoplatnosti tohto rozsudku bude strana (žalobca) žiadať, aby súd v obnovenom konaní vydal konkrétny rozsudok, ktorý bude pre neho priaznivejší.

16. Objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré Civilný sporový poriadok pre podanie žaloby na obnovu konania predpisuje, pričom ide o kombináciu dvoch druhov lehôt obsiahnutých v § 403 Civilného sporového poriadku. Žaloba o obnovu konania musí byť podaná v subjektívnej lehote troch mesiacov od kedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť, ktorá lehota plynie v rámci trojročnej objektívnej lehoty obsiahnutej, upravenej v § 403 ods. 2 CSP, čo znamená, že najneskorší moment uplatnenia návrhu na obnovu konania je moment trojročnej lehoty od právoplatnosti napádaného rozhodnutia. Zachovanie lehoty na obnovu konania je povinná preukázať strana, ktorá obnovu konania navrhuje (žalobca).

17. Podľa súčasnej právnej úpravy je súd oprávnený v taxatívne určených prípadoch ešte pred tým, než bude rozhodovať o povolení obnovy konania žalobu na obnovu konania bez nariadenia pojednávania odmietnuť, a to v prípade, ak bola žaloba na obnovu konania: a/ podaná oneskorene, b/ podaná neoprávnenou osobou, c/ podaná proti rozhodnutiu, proti ktorému prípustná nie je, d/ je nezrozumiteľná, neúplná alebo z nej nie je zrejmé, čoho sa žalobca domáha a žalobca neodstránil nedostatky žaloby v súdom stanovenej lehote a e/ je zrejme nedôvodná. Z uvedeného vyplýva, že súčasná právna úprava Civilného sporového poriadku pripúšťa, aby súd bez ďalšieho prejednania žaloby na obnovu konania túto odmietol v prípade, že z obsahu žaloby zjavne vyplýva, že je nedôvodná a nie sú dané dôvody na jej podanie v zmysle § 397 CSP.

18. V súdnej veci súd prvej inštancie podanú žalobu na obnovu konania po jej posúdení odmietol podľa § 413 ods. 1 písm. e/ CSP ako zjavne nedôvodnú a uviedol, že žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy, tak ako to požaduje žalobca v predmetnom konaní. Na nápravu týchto nesprávností slúžia iné opravné prostriedky. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca v žalobe na obnovu konania neuviedol žiadny z dôvodov prípustnosti žaloby na obnovu konania uvedených v § 397 CSP, a preto žalobu ako nedôvodnú odmietol. Uvedený záver súdu prvej inštancie, meritórne rozhodnutie súdu prvej inštancie

ako i jeho odôvodnenie odvolací súd považuje za vecne správne, a preto uznesenie súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

19. Hlavný dôvod na povolenie obnovy konania vedeného Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 6C/50/2018 - 90, ktorým súd schválil zmier v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, žalobca videl a uviedol v tom skutkovom stave, že P. B. E., ako správca dlžníka, konajúci za dlžníka P. O., nebol oprávnený konať ohľadom konkrétnych nehnuteľností, a to odo dňa 04. 04. 2018, kedy mal vedomosť o oznámení záložného veriteľa, že tento pristupuje k výkonu záložného práva. Teda od 04. 04. 2018 pôvodný správca nebol oprávnený konať ohľadom žalobcom označených nehnuteľností, ktoré boli zaťažené záložným právom záložného veriteľa (Slovenskej sporiteľne, a.s.), nebol oprávnený ani na podanie návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, upravujúceho masu majetku v bezpodielovom spoluvlastníctva manželov na vyporiadanie, ktorá zahŕňala i nehnuteľnosti, ku ktorým bol oznámený výkon záložného práva záložným veriteľom. Žalobca tak označuje ako dôvod pre povolenie obnovy konania vedeného Okresným súdom Lučenec sp. zn. 6C/50/2018 nesprávny a so zákonom rozporný postup pôvodného správcu P. B. E., (ktorý podľa názoru žalobcu nebol oprávnený na podanie žaloby o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov) a zároveň žalobca v predmetnom konaní namieta i nesprávny a so zákonom rozporoný postup samotného Okresného súdu Lučenec, ktorý v rozpore s ustanoveniami druhej časti zákona o konkurze uznesením č. k. 6C/50/2018 - 90 zo dňa 11. 02. 2019 vyhovel návrhu a schválil zmier, postupujúc nesprávne podľa ustanovení § 53 ZKR. Žalobca, tak ako novoustanovený správca dlžníka P. A. O., v konkurze, namieta nesprávny procesný postup predchádzajúceho - pôvodného správcu dlžníka P. A. O. - P. X. E. a nesprávny procesný postup konajúceho okresného súdu, výsledkom ktorého bolo následne i vecne nesprávne rozhodnutie - uznesenie Okresného súdu Lučenec schvaľujúce zmier uzavretý medzi žalobcom P. B. E., správcou dlžníka P. A. O. a žalovanou P. N. O..

20. K uvedenému odvolací súd uvádza, že podmienky pre vedenie konania vedeného Okresným súdom Lučenec č.k. 6C/50/2018 posúdil súd konajúci vo veci návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom na splnenie všetkých procesných podmienok pre vedenie konania prihliada súd ex offa a to v každom štádiu konania. Jednou z procesných podmienok konania je i aktívna vecná legitimitáciu žalobcu, ktorú v podstate namieta žalobca v konaní o obnovu konania, keď tvrdí, že správca nebol na podanie návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva v uvedenom rozsahu oprávnený a konal tak v rozpore so zákonom. Zodpovedanie otázky splnenia všetkých podmienok pre vedenie konania a následne i dôvodnosť podaného návrhu (žaloby) je však vecou právneho posúdenia súdu konajúceho v konkrétnom konaní, na základe podaného návrhu (žaloby). Správne súd prvej inštancie v prejednávanvej veci v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že súdu v rámci konania o obnove konania neprináleží hodnotiť vecnú správnosť rozhodnutia, obnovu ktorého strana navrhuje.

21. Pokiaľ žalobca i v podanom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného v odvolacom konaní zdublikoval, že má za to, že „tak odvolaný správca X. B. E. ako aj Okresný súd Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/50/2018 konali v rozpore so zákonom, keď odvolaný správca podal návrh a súd uznesením č.k. 6C/50/2018 - 90 zo dňa 11. 02. 2019 vyhovel jeho návrhu a schválil zmier v rozpore s ustanoveniami štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov“, žalobca tak namieta nesprávnu aplikáciu konkrétnych ustanovení Zákona o konkurze a reštrukturalizácii a zároveň namieta nesprávne zahrnutie konkrétneho majetku (nehnuteľnosti) do masy BSM, ktoré súd v konaní 6C/50/2019 vyporiadal. Žalobca tak žalobou o obnovu konania namieta nesprávne právne posúdenie veci súdom v konaní 6C/50/2019, ktorá okolnosť však nepredstavuje ani jeden z dôvodov taxatívne zákonom vymedzených v ust. § 397 písm. a) až f) Civilného sporového poriadku pre rozhodnutie o povolení obnovy konania.

22. Právne posúdenie je činnosť súdu, pri ktorej podľa skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Neprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci nie je však zákonný dôvod umožňujúci povolenie obnovy konania v zmysle ust. § 397 CSP.

23. Taktiež je potrebné uviesť, že hoci žalobca uviedol súdu rozsiahly popis skutkového stavu, uvedený nesubsumoval pod konkrétny dôvod v zmysle § 397 CSP. Uvedenie dôvodov pre povolenie obnovy

konania odkazujúc na obsah celého podania žalobcu spôsobom „dôvody obnovy konania v zmysle ust. § 397 písm. a) a b) CSP sú podrobne popísané v skutkovom stave“ je nepostačujúce. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia je nevyhnutné presne uviesť a označiť skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní (alebo ktoré sa v pôvodnom konaní nemohli vykonať), nakoľko, i konkrétna nadobudnutá vedomosť žalobcu o nich je určujúca pre posúdenie zachovania subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Tieto podstatné a rozhodujúce okolnosti determinujúce rozhodnutie o povolení obnovy konania nemožno nahrádzať odkazom na popis skutkového stavu učineny žalobcom. Žalobca v žalobe na obnovu konania súdu nepredložil a ani neuviedol žiadny dôkaz, ktorý (správca) bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, alebo ktorý nebolo možné vykonať v pôvodnom konaní, ktorý by bol spôsobilý pre stranu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. O samotnom oznámení o začatí výkonu záložného práva záložným veriteľom listom zo dňa 04. 04. 2018 mal vedomosť už pôvodný správca v čase pred podaním návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov dňa 12. 12. 2018. Uvedená skutočnosť, dôkaz existoval už v čase vedeného konania 6C/50/2018 a mohol (mal) byť použitý i vykonaný, respektíve naň mohlo byť prihlíadané už v pôvodnom konaní. Odlišné právne posúdenie následkov uvedeného oznámenia o pristupení k výkonu záložného práva novoustanoveným správcom na majetok dlžníka (rozsah masy BSM) však nenapĺňa žiadny zo zákonom taxatívne uvedených dôvodov pre povolenie obnovy konania.

24. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobca v žalobe na obnovu konania neuviedol žiadny z dôvodov pre povolenie obnovy konania taxatívne uvedených v § 397 CSP. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie v jeho meritórnom výroku I., ktorým žalobu na obnovu konania odmietol, potvrdil ako vecne správne.

25. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd aj výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorým súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému (žalovanej) náhradu trov konania v rozsahu 100% v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o trovách konania. Súd prvej inštancie správne konštatoval celkový procesný úspech žalovanej v konaní, keď žalobe žalobcu o povolenie obnovy konania nebolo vyhovené ani čiastočne. Keďže žalovaná bola v predmetnom konaní zastúpená právnym zástupcom z radov advokátov a k žalobe sa i vyjadřila, preukázateľne jej v súvislosti s konaním o povolenie obnovy konania vznikli trovy. Správne potom súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 CSP uložil žalobcovi, ako procesne neúspešnej strane sporu v celom rozsahu, povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy konania v celom rozsahu. Odvolací súd preto potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne i v jeho závislom výroku II.

26. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a keďže v odvolacom konaní, iniciovanom odvolaním žalobcu, tomuto nebolo vyhovené ani sčasti, uložil odvolací súd žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej, zastúpenej právnym zástupcov z radov advokátov, trovy, ktoré jej v súvislosti s odvolacím konaním preukázateľne vznikli, v celom rozsahu v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o ich výške. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).